

VÄRDEBESKRIVNING**Område av riksintresse för naturvård i Skåne län****Datum:** 2023-11-30**Områdesnummer:** NRO 12 044**Områdesnamn:** Pålsjö-Domsten**Kommun:** Helsingborg (1283)**Kartblad:**

032; 3C Helsingborg SV

032; 3C Helsingborg NV

Area: 1 230 ha**Naturgeografisk region:** 7 Skånes sediment- och horstområde**Kust/havsregion:** 2 Kattegatt**Regionindelning för sjöar och vattendrag:** Avrinningsområde 94 Råån**Agrara kulturlandskapsregioner:** 1 Sydvästskånes slätt- och backlandskap**Landskapsformer:** Klintkust, slätt, landborg**Riksvärde:**

Tabellen läses från vänster till höger

Geovetenskap	Sedimentär berggrundsstratigrafi, strandhak	
Kusthav	Ålgräsängar	
Odlingslandskap	Naturbetesmark	Flora
Skog	Ädellövskog, sumpskog	Flora, fauna

Värdebeskrivning: Längs landborgen som sträcker sig inifrån Helsingborg och upp mot Viken finns geologiska bildningarna i den sedimentära berggrunden. En lång kontinuitet i skogsmiljöerna och odlingslandskapet samt de marina värdena utgör riksvärdena i området.

Landborgen som är bildad genom tektoniska rörelser i sedimentär berggrund och förekomsten av postglacialt strandhak bildat av havet under stenåldern är de geologiska riksvärdena. Vid Döshult ligger även ett tidigare sandstensbrott där Döshultssandstenen är blottad och kan studeras. Platsen är typlokal för Döshultssandstenen i jurialager.

Landborgen är ett tydligt, grönt inslag i de centrala delarna av Helsingborg. Majoriteten av de äldsta byggnaderna, parkerna och kyrkogårdarna är anlagda i anslutning till landborgen och de raviner som skär igenom den. Margaretaplatsen, Vikingsbergsparken, Öresundsparken, Kärnan med Slottshagen, Stadsparken och Donationskyrkogården är exempel på kulturhistoriskt högt värderade miljöer som även har höga estetiska och rekreativa värden.

De högsta naturvärdena längs landborgen är kopplade till gamla och grova träd som förekommer i parker och kyrkogårdar. Olika arter av mossor, lavar och vedlevande insekter trivs på de gamla grova träden. Ett 50-tal rödlistade arter har noterats i området sedan 2006, varav 10 arter är lavar, svampar och insekter knutna till gamla och grova träd. Exempel på arter som hittats i parkmiljöerna är elegant sköldlav, bäcklansmossa, hartsticka, rödbrun rottryffel, skillerticka.

Parker, kyrkogårdar och grönområden längs landborgen ger ekologiska samband inom värdetrakten för ädellövskog mellan skogsdungarna norr om centrum med skogsdungarna i Råådalen i söder.

De viktigaste och biologiskt mest värdefulla skogstyperna med lång kontinuitet inom trakten är gamla grova bokskogar, blandädellövskogar i sluttningar och i raviner samt lövsumpskogar av olika typer. Lövskogarna växer främst på näringsrik lerig mark och har ställvis en rik vårflora, som till exempel desmeknopp och hålnunneört. Artrika lövskogsområden finns på många platser i och utanför Helsingborgs tätort. Pålsjö skog och ravinen i Ramlösa brunnsпарк inrymmer särskilt många gamla träd och en rik uppsättning av rödlistade arter, allt från vedlevande insekter via svampar till barklevande lavar. Dessa skogar kan enligt historiska kartor ha en lång kontinuitet av ädellövskog.

I Pålsjöområdet har 12 olika arter fladdermöss påträffats, bland annat Barbastell, Nordfladdermus och Brunlångöra. Området har stor betydelse för både fåglar och fladdermöss vid migrering under vår och höst.

Öresundsparken, Slottshagsparken, Jordbodalen och Ramlösa brunnsпарк är exempel på kulturparker i anslutning landborgen med höga biologiska värden.

Häckfågelfaunan är också art- och individrik, med bland annat regelbunden förekomst av den nyetablerade trädgårdsträdskryparen. I vissa områden finns även fina betesmarker och betad skog med inslag av gamla vidkroniga ädellövträd. Kustheden mellan Domsten och Viken utgör en rest av den tidigare allmanningen Kulla fälad. Heden, som till största delen tidigare hävdades med bete, är vackert utbildad som en ljunghed med inslag av mattor med kråkris.

Grunda mjukbottnar med ålgräsängar samt artrika rev där Grollegrund har den artrikaste algfloran i Öresund samt strandmiljöer som binder samman den gröna infrastrukturen längs Skånes västra kust.

Huvudkriterier: A, C, D, E

Förutsättningar för bevarande:

- Stenbrottet i Döshult får ej igenfyllas.
- Fortsatt jordbruk med åkerbruk, naturvårdsinriktad betesdrift och skötsel av landskapselement. Fortsatt hävd av lövängsrester genom slätter och stubbskottbruk.
- Restaurering av igenvuxna naturbetesmarker och förstärkning av biologiska värdekärnor genom omvandling av åker till natur som stärker riksvärdena.
- Naturvårdsinriktad skogsskötsel för att säkerställa biologisk livslängd på träden, tillgång till död ved i olika former samt en variation av svenska ädellövträddarter. Säkerställande av kontinuitet av inhemska ädellövträd i urbana parkmiljöer, bevarande av gamla och grova träd, samt död ved.
- Fortsatt trålningsförbud i Öresund är en förutsättning för de artrika bottarna och reven.
- Bibehållande och restaurering av de landskapsekologiska samband som utgörs av bland annat angränsande reservatsområden och värdeattraktionerna för grön infrastruktur.

Områdets värden kan påverkas negativt såväl inom som utanför riksintresseområdet av:

- Exploatering för bebyggelse och industri.
- Minskad eller upphörd jordbruks/betesdrift som leder till igenväxning.
- Skogsplantering av jordbruksmark, energiskogsodling. Omställning av viss åkermark till natur som leder till att stärka riksvärdena utgör inget hot mot riksintresset.
- Områdets värden kan påverkas negativt av avverkning av träd i förtid, borttagning av död ved, invasiva arter, trädsjukdomar.
- Spridning av gifter eller gödselmedel.
- Nydikning.
- Täkt.
- Lednings- och vägdragningar.
- Bottentrålning.
- Tillförsel av övergödande ämnen och miljögifter.
- Introduktion av invasiva arter.

Säkerställande (inklusive skötsel-/bevarandeplaner):

- Naturreservatet Domsten – Viken (2011-03-11, revidering pågår)
- Naturreservatet Kulla –Gunnarstorp (2023-05-15)
- Naturreservatet Pålsjö (2016-10-21)
- Naturreservatet Grollegrund (2012-09-28)
- Naturreservatet Jordbodalen med Ångtegelgropen (2021-02-08)
- Naturreservatet Christinelunds ädellövskog (2022-04-11)
- Natura 2000-område: Domsten-Viken och Christinelund (SCI).
- Visst skydd finns genom att delar är grönområden i detaljplaner.

Geovetenskapliga huvuddrag: Genom Helsingborg norrut längs Öresundskusten kan man följa den skandborgens som i sina högre delar ligger

ca 40 m.ö.h men som norrut blir allt lägre. Bildningen har tillkommit genom tektoniska rörelser i berggrunden. Under stenåldern när havet stod 5–6 m högre än nu bildades ett strandhak eller en strandterrass som tillsammans med landborgen beskrivits som "Skandinaviens ståtligaste postglaciala strandlinje". På några ställen genombryts landborgsbranten av mäktiga raviner. Såväl i väggarna på dessa som i själva strandhaket sipprar på många ställen ständigt fram vatten ur den sedimentära berggrunden, stundom i form av riktiga källflöden.

Landborgen är utmejslad i en berggrund bestående av sandsten, sandstensskiffer, lerjärnsten, grå skifferlera, svart skiffer, stenkol och blandningstyper mellan dessa. Lagren som är snedställda 5 till 10° tillhör den s k Höganässerien, huvudsakligen bildad under jura (äldre lias). Inom serien överlagras de 200 m mäktiga och till sitt innehåll varierande Helsingborgslagren av de 100 m mäktiga Döshultslagren mestadels bestående av sandsten. De olika skikten är på sina ställen rikt fossilförande och formationen kan med hänsyn till detta indelas enligt följande:

- Ammonibanken
- Kulla Gunnarstorp
- Döshultslagren
- Aviculabanken
- Ostreabanken
- Pullastrabanken, (ej tillgänglig)
- Tinkarpsflötsen (kol)
- Lera med *Cyclas nathorsti*
- Cardiniäbanken, Vid strandenHelsingborg
- Mytilusbanken
- Päljö-Laröd-lagren
- Päljöfloran
- Hälsingborgsfloran, förr tillgänglig i stadens centrala del
- Kolforande serie
- Rät

Platån ovanför landborgsbranten är täckt av tämligen näringsfattiga moräner. Strandslätten nedanför täcks av ett par meter tjockt lager av sand, grus eller klapper.

Vid Döshult ligger ett tidigare sandstensbrott där Döshultssandstenen är blottad och kan studeras. Platsen är typlokal för Döshultssandstenen i jurallager. Viktig undervisningslokal med möjligheter att studera detaljer i det jurassiska deltalandskapet.

Ekologiska huvuddrag: Området är intensivt utnyttjat. I söder ansluter bebyggelseområdena i Norra Helsingborg. Norrut finns ytterligare samhällen i anslutning till landborgen; Hittarp - Laröd, med badstrand vid Laröd, samt Domsten. I mellanliggande områden förekommer parker och skogar som omgivningar till slottsmiljöerna vid Sofiero och Kulla Gunnarstorp. På platån vid Kulla Gunnarstorp finns dessutom ett omfattande järnåldersgravfält (av riksintresse för kulturmiljö).

Kustnära slottslandskap kring Kulla Gunnarstorps slott på Helsingborgsslätten där såväl landskap som byggnadsbestånd genom århundraden präglats av godsförvaltningen vid Kulla Gunnarstorps slott. De historiska och geografiska sambanden i landskapet speglar godsmiljöns utveckling från 1500-talets borganläggning fram till 1900-talets rationella jordbruksdrift och godsets utnyttjande av samtliga tillgängliga resurser genom fiskelägena vid kusten. De genomgripande förändringar i landskapsbruk och utnyttjandet av landskapets resurser som följde med jordbruksskiftena och 1800-talets utdikningar och rationalisering av odlingsmarken är extra tydlig genom uppodlingen av den tidigare betespräglade allmanningen Kulla fälad.

Vid Domsten viker berggrundsformationen av mot öster in i landet. På höjden över slätten ligger Christinelunds herrgård och park samt ett rikt ädellövskogsområde med restaurerad slätteräng, en sista rest av det tidigare inägolandskapet söder om Kulla fälad. Kulla fälad var den stora fälad, eller betesmark, som brukades gemensamt av de åtta socknarna på Kullahalvön, varav Allerums socken var en. På allmanningen betade djuren fritt och byarnas inägomarker var hägnade. Den stora betesallmanningen präglades till stora delar av gles lövskog och enbuskar, och i anslutning till stränderna av hedartat landskap med ljunghed och enbuskar. Vägsystemen löpte genom fäladsmarken som verkade sammanlänkande för bygdens byar och gårdar. Området innehöll flera sankpartier som var bevuxna med al eller tallskog. I samband med skiftesreformerna som inleddes med storskiftet på 1700-talet delades den stora fäladen upp mellan byarna, och vid jordbrukets rationalisering och de stora utdikningsföretagen på 1800-talet odlades stora delar av den tidigare fäladsmarken upp. Idag finns rester efter den tidigare markanvändningen kvar framförallt vid kusten. I området finns rester efter det vägsystem som löpte genom fäladen, framförallt i anslutning till kusten.

Branten och platån närmast denna kusthed är i dag till stora delar skogbevuxen. Bokskog omväxlar med ekskogar och tallplantering (*Pinus nigra*, *Pinus sylvestris*). Björk är också vanlig och antyder en igenväxning av tidigare öppna marker. I undervegetationen är kaprifolen en karaktärsart med anknytningar till västkusten. Markvegetationen i skogarna är relativt fattig och domineras av kruståtel, ekorrbär, ängskovall m fl. Över 200 rödlistade arter är funna inom området. Undantaget gäller de tidigare ängsmarkerna där det växer bland annat gulsippa, skogsbingel, ramslök och gulplister.

Domsten-Viken:

Norra delen av kustområdet har höga biotop- och artvärden. Området är utpekad som Natura 2000-område och skyddat som naturreservat. Vegetationen längs stranden innehåller dynväxter på ställen med sand, men mestadels vidtar en gräsrik kusthed med relativt stort inslag av örter ovanför klappersten och tångbankar. Kustheden mellan Domsten och Viken utgör en rest av den tidigare allmanningen Kulla fälad. Heden, som till största delen tidigare hävdades med bete, är vackert utbildad som en ljunghed med inslag av mattor med kråkris. Tidiga successionsstadier med borsttåtelhed förekommer. Till floran hör bl.a. backtimjan, sandkrassing, ögontröst, vårklynne och puktörne. Av andra rödlistade arter i området kan nämnas jättefräken, borstsäv, borsttåg,

hedröksvamp och svart violmott. Bland de rödlistade fåglarna finns backsvala, gravand, mindre hackspett och gulsparv.

Området utgör även spridningssamband mellan värdefulla strandområden längs Öresundskusten och gräsmarkerna är värdekärnor som fungerar som spridningsöar i Skånes gröna infrastruktur.

Christinelund:

Från Hittarp och norrut mot Domsten löper fortsättningen på landborgen som är karakteristisk för kusten söderut mot Helsingborg. På sluttningarna ovanför slätten upp mot Christinelunds herrgård finns en rest av ålderdomliga inägomarker med igenvuxna slätterängar som har utvecklats till rika ädellövskogar. På senare år har både skottskog och slätteräng restaurerats i Christinelund. Genom den östra delen av området rinner en naturligt meandrande bäck.

Vegetationen i området är varierande och präglad av frambrutande och översilande vatten. Ek, bok, lind, ask och al dominerar trädskiktet, ofta tillsammans med ett buskskikt av bland annat hagtorn, hassel och benved. I den norra delen av området finns flera björnbärsarter som är karaktäristiska för denna del av Skåne, bl.a. skånebjörnbär och luddbjörnbär. I och intill gläntor finns bl.a. grönvit nattviol, lundslok, lundviol, sårläka och skogsveronika. I fuktiga delar av området finns stora bestånd av ramslök. Här kan man också hitta springkorn och kabbleka. De gamla träden hyser en värdefull lavflora och evertebratfauna. Biotopvärdena utgörs av äldre ädellövskog, fristående gamla ädellövträd i parkmiljö och restaurerad skottskog och slätteräng.

Totalt har ett 40-tal rödlistade arter noterats i området sedan 1990. Bland dessa kan nämnas kärlväxter som skogsveronika, lavar som stiftklotterlav och bokvårtlav, svampar som tusengömming, hartsticka och koralltaggsvamp, samt insekter som prydnadsbock, bokblombock och svart hålblomfluga. Bland de häckande fågelarterna kan nämnas grönsångare, ärtsångare, stare, svartvit flugsnappare, grönfink och gulsparv.

Ekologiska samband i denna del av riksintresset utgörs av att området ingår i värdetrakt för ädellövskog och utgör sambandsområde för flera ädellövskogspartier norr om Helsingborgs stad. Limniska spridningslänkar finns via Niagarabäcken till havet.

Kulla Gunnarstorp:

Från Hittarp och norrut mot Domsten löper fortsättningen på landborgen som är karakteristisk för kusten söderut mot Helsingborg. Från en höjd av omkring 35 meter i den sydligaste delen blir landborgen lägre samtidigt som den vid Domsten viker av mot öster för att mer eller mindre försvinna vid Döshult. I sluttningsszonerna finns mindre områden med översilande vatten. I norra delen av området finns rester av inägomarker med igenvuxna slätterängar som har utvecklats till rika ädellövskogar. De gamla träden hyser en värdefull evertebratfauna. I den södra delen ligger Kulla Gunnarstorps slott med anor från 1500-talet. Landskapet kring Kulla Gunnarstorp har varit bebott under förhistorisk tid, vilket flera bronsåldershögar vittnar om.

Det kustnära odlingslandskapet var en tidig centralbygd med vidsträckta betesmarker som har brukats under lång tid. Bronsålderns gravhögar representerar ett ianspråktagande av landskapet och markerar det hävdvunna territoriet. Gravarna ligger ofta strategiskt placerade i anslutning till land- och vattenburna kommunikationer som väl synliga riktmärken i landskapet. I det aktuella området ligger gravhögarna i ett nordsydligt stråk utmed kustbandet i områdets västra del. Flera av gravhögarna är numera bortodlade eller skogsbevuxna och därmed inte längre så framträdande i dagens landskap.

Slottet har påverkat hela bygden vilket bland annat medfört att kusten mellan Hittarp och Domsten har förblivit oexploaterad och därmed bevarat en tilltalande ålderdomlig landskapskaraktär. I södra delen finns en smal kushed med bl.a. trift, knutarv, vårklynne och sandmaskrosor. Ovanför stranden utbreder sig hedartade bok- och ekskogar, ibland utformade som ekkratt. Söder om slottet skär en djup bäckravin genom landborgen.

Biotopvärdena är främst äldre ädellövskog och fristående gamla ädellövträd i park- och slottsmiljö, strandmiljöer med blottlagda skifferberggrund och klapperstensfält, torräng och tallskog på sandig mark. Totalt är ett 90-tal rödlistade arter kända från området sedan 1990 varav över hälften är fågelarter. Bland kärlväxterna finns huvudtåg, stortimjan, åkersyska och vittätel. Rödlistade lavar i området är stiftklotterlav, matt pricklav, bokvårtlav och bokkantlav. I svampfloran finns gulbrämad flugsvamp (VU), hartsticka (EN), skönkremla och honungskremla (VU). Bland insekterna påträffas bland annat boktigerfluga och bokblombock. Bland de rödlistade häckande fåglarna finns strandskata, gravand och svartvit flugsnappare.

De ekologiska sambanden utgörs av att området ingår i grön infrastruktur med värdeakt för ädellövskog och flera värdekärnor som ger spridningssamband för flera ädellövskogspartier norr om Helsingborgs stad. Ett vattendrag rinner genom området och mynnar i havet.

Pålsjö:

Området består av den södra delen av den landborg som sträcker sig längs Öresundskusten från centrala Helsingborg och norrut. På några platser genombryts landborgen av mäktiga raviner. Framsippande vatten förekommer på många ställen i den sedimentära berggrunden. Detta ger förutsättningar för ett rikt växt- och djurliv, särskilt beträffande evertebratfaunan. Landskapet kring Pålsjö är varierat och växlar mellan öppen åker- och betesmark och slutna skogspartier. Skogspartierna består till största delen av ek och bok och några av träden är hundratals år gamla. Delar av reservatet har tidigare tillhört Sofiero slott och har en parkliknande karaktär. Olika arter av mossor, lavar och vedlevande insekter trivs på de gamla grova träden. Här finner man även hackspettar och hålhäckande fåglar som skogsduva, stare och kattuggla. På våren breder stora mattor av vitsippor ut sig i skogspartierna.

Biotopvärdena är äldre ädellövskog med viktiga substrat och strukturer. Ett 130-tal rödlistade arter är noterade från området sedan 1990. Bland kärlväxterna återfinns arter som storfryle, backtimjan, sommarfibbla och desmeknopp. Flera

sällsynta lavar kan påträffas, bland annat orangepudrad klotterlav, stiftklotterlav och bokvårtlav. Ett 20-tal rödlistade svampar är påträffade bland annat gulbrämrad flugsvamp, oxtungssvamp, skillerticka, hartsticka, eklackticka och igelkottstaggsvamp. Bland insekterna återfinns sexfläckig bastardsvärmare, större sågsvarthage, prydnadsbock och bokblombock. Sex rödlistade fladdermöss har noterats, bl.a. barbastell, sydpipistrell och brunlångöra. Bland de häckande rödlistade fåglarna finns bl.a. grönfink, stare, svartvit flugsnappare, mindre hackspett och smådopping.

Området ger ekologiska samband genom att vara värdetrakt för ädellövskogens gröna infrastruktur och ger spridningssamband med flera andra ädellövskogsbestånd norr om Helsingborg.

Jordbodalen:

Området har höga biotop- och artvärden som har motiverat skydd som kommunalt naturreservat och ligger i sin södra spets inom riksintresseområdet. Jordbodalen ligger i centrala Helsingborg och är helt omgivet av bebyggelse, men har trots det ett rikt växt- och djurliv. Området utgörs av en ravin som skär ner i landborgen längs med Gåsebäcken. Gåsebäcken omges av äldre ädellövskog på ravinens branta sidor. Dalgången har bildats efter den senaste istiden då vatten och is har eroderat ner till berggrunden. Här har påträffats över 250 olika svamparter och sex arter fladdermöss. Fågellivet är artrikt med många häckande och övervintrande arter. Området är av stor betydelse för helsingborgarnas närrekreation. Biotopvärdena är kopplade till äldre ädellövskog och bäckmiljö. Totalt har 50-tal rödlistade arter noterats i området sedan 1990 och av dessa kan nämnas de hotade svamparna skillerticka, finporing, hartsticka och lundkrämsskinn, samt fladdermössen nordfladdermus och sydfladdermus. Bland fåglarna kan björktrast, kungsfiskare, mindre hackspett och svartvit flugsnappare nämnas.

Området ingår i värdetrakt för ädellövskog i GI:s planeringsunderlag och ligger inom spridningsavstånd från Ramlösaravinen i söder och via parker till skogsområdena i norra Helsingborg. Limniska spridningslänkar finns via Gåsebäcken till havet.

Marina värden: Riksintressets marina område täcker en mindre del av Grollegrund som har varierade marina miljöer med stenrev, hårbotten, klippbranter, mjukbotten i de djupare områdena, blåmusselbankar och makroalgsvegetation. Inom riksintressets marina del finns ålgräsängar och strandmiljöer av högsta naturvärde som också ingår i sammanhängande värdetrakt för grön infrastruktur i marina miljöer. Bland de rödlistade arterna finns torsk, ål, hoppanemon, mindre fransormstjärna, större skaftmussla, större hästmussla och ålgräs. Här har också 51 olika arter av makroalger noterats. Den marina delen är också ett viktigt uppväxtområde för många fiskarter och flera hotade arter, samt ett område med unika strömningsförhållanden och salthalt.

Friluftslivet: Kullaleden löper längs med havet. De många naturreservat erbjuder enklare anläggningar för friluftslivet och det finns ett antal iordningställda badplatser. Naturreservatet Kulla-Gunnarstorp erbjuder, förutom den vackra utsikten, såväl bad som flera markerade stigar genom vackra

skogsmarker och betade eller uppodlade landskap. Vid Grollegrund finns möjlighet till fritidsfiske och naturstudier.

Skåneleden löper längs hela Öresundskusten som inom riksintresseområdet sammanfaller med Landborgspromenaden vilken började etableras på 1950-talet. Idag kan man vandra längs landborgen från Domsten till Raus kyrka. På vägen passerar man flera av Helsingborgs kulturhistoriskt intressanta kulturparker och byggnader, bland annat Vikingsbergsparken, Öresundsparken, Slottshagen med Kärnan och Folkparken med Sundspärlan. Den nationella cykelleden Kattegattsleden mellan Göteborg och Helsingborg sträcker sig genom riksintresseområdet.

Pålsjöområdet är mycket viktigt som rekreationsområde för Helsingborgs invånare, men hit kommer även besökare från andra platser. Natur- och kulturlandskapet erbjuder variation och sevärdheter, och då området är ett av de tystaste i Helsingborg finns det goda möjligheter att uppleva ro. Ett nätverk av stigar, motionsslingor, cykelleder och ridstigar finns inom området. Området lämpar sig för orientering och vintertid kan man åka skidor. Pålsjöskog är ett populärt utflyktsmål för lek och aktivitet för skolor och förskolor från hela Helsingborg. Grillplatser, bord, bänkar och andra faciliteter underlättar vistelsen. Vid stranden finns tre iordningsställda badplatser varav ett är anpassat för funktionshindrade. Här kan man även vind- och kitesurfa.

Hela riksintresseområdet är lättillgängligt med bil och kollektivtrafik. Parkeringar finns på ett flertal ställen. Omkring 40 % av invånarna i Helsingborgs centralort har mindre än tre kilometer till Pålsjöområdet. Ett mycket stort och varierat utbud av övernattningsmöjligheter, restauranger, caféer och livsmedelsaffärer finns inom och i anslutning till området.

Anmärkningar: Riksvärden kan påverkas av förhållandena i omkringliggande landskap, vilket innebär att även hänsyn behöver tas till riksvärdena utanför riksintresseområdets gränser. Vid användning av värdebeskrivningen ska aktuell kunskap om bevarandekologi och aktuella värden beaktas då forskningen utvecklas samt kunskapsunderlag och naturmiljöer förändras.

De geovetenskapliga intressena ligger längs stranden.

Referenser:

ArtDatabanken. 2023. Artportalen enligt rödlistan 2020.

Helsingborgs stad, remissvar 2023-11-15.

Länsstyrelsen Skåne. 2023. Kartor och underlag för planeringsarbete Grön infrastruktur. Information finns på Länsstyrelsen Skånes hemsida.

Länsstyrelsen Skåne. 2022. Naturvärdesöversikt Skåne 2022.

Naturvårdsverket – värdebeskrivning för Riksintresse för friluftslivet. *FM 03 Kullaberg med kusten Höganäs-Helsingborg och Pålsjö skog.*